

i Lovforslaget, idet man da blot bør gøre opmærksom paa, at det er den samme Bestemmelse, som vi hidtil har haft.

C. F. Sørensen: Jeg havde ikke ventet, at den højtærede Justitsminister skulde tilstaa, men det behøves heller ikke, for corpus delicti findes jo i Bemærkningerne til Forslaget. Hvis Sagen kom for Rigsretten, tror jeg derfor, Ministeren vilde blive dømt og dømt til en større Bøde end de berømte 2 Ø., som de engelske Ministre nu og da bliver idømt. Spørgsmaalet om det reelle og det formelle skal jeg ikke indlade mig paa at diskutere med den højtærede Justitsminister, da jeg er klar over, at jeg her vilde trække det korte Straa, fordi Justitsministeren med sin Jura let kunde hvirvle mig ind i Forhold, jeg ikke kunde klare mig ud af; men jeg tror, at det vil staa for enhver — ikke alene Tingets Medlemmer, men for alle Borgere i Landet — som forunderligt, at den højtærede Justitsminister, som forelægger Lovforslag og kræver Lovene overholdt af Samfundets Medlemmer, kan være hævet over Lovene paa den af mig angivne Maade.

Justitsministeren (Rytter): Jeg kan fatte mig ganske kort. Det ærede Medlem (C. F. Sørensen) behøver kun at læse det stenografiske Referat igennem, saa vil han se, at Justitsministeren øjeblikkelig tilstod, at Lovforslaget blev fremsat 8 Dage for sent. Med Hensyn til det, som det ærede Medlem slog ned paa, det reelle i det ærede Medlems Udtalelser om Justitsministerens Ansvar for Rigsretten, skal jeg heller ikke indlade mig videre herpaa, da det ærede Medlem selv sagde, at han her vilde komme til at trække det korteste Straa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Effersøe: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Udenfor Dagsordenen har Justitsministeren Ordet for at fremsætte det an-

meldte Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 28. Juni 1920 om Udvidelse af Sundhedslovgivningens Gyldighed til de sønderjydske Landsdele.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har den Ære at fremsætte det af den højtærede Formand nævnte Lovforslag. Det gaar ud paa, at Tandlæger og Jordemødre i de sønderjydske Landsdele faar Ret til ogsaa at praktisere i den øvrige Del af Riget. Dette foreslaas ordnet saaledes, at Tandlæger eo ipso faar denne Ret, saa at vi ikke skal til at undersøge for de enkelte Personers Vedkommende, om de bør have Retten eller ikke. For Jordemødrenes Vedkommende har man derimod fundet det nødvendigt, at de for at opnaa den omtalte Tilladelse til at praktisere her maatte have lidt Uddannelse paa Fødselsstiftelsen. Meningen er ellers, at de skulde have en ved Lov sikret Ret, dog at der kan knyttes et saadant Kursus til som Betingelse for Opnaaelse af denne Adgang. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Næste Møde afholdes i Dag Kl. 3¹⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

Mødet hævet Kl. 3⁵.

17de Møde.

Onsdag den 23. November Kl. 3¹⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 171).